

اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَنِي سَوِيًّا، وَرَبَّيْتَنِي صَغِيرًا، وَرَزَقْتَنِي مَكْفِيًّا. اللَّهُمَّ إِنِّي وَجَدْتُ فِيهَا أَنْزَلْتَ مِنْ كِتَابِكَ، وَبَشَّرْتَ بِهِ عِبَادَكَ، أَنْ قُلْتَ: ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، وَقَدْ تَقَدَّمَ مِنِّي مَا قَدْ عَلِمْتَ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، فَيَا سَوَاتِنَا مِمَّا أَحْصَاهُ عَلَيَّ كِتَابُكَ،

خداوندا مرا درست اندام و موزون و متناسب آفریدی و در حالی که کوچک و ناتوان بودم، پرورش دادی، و به اندازه کافی روزیام بخشیدی. خداوندا در آنچه از قرآنت نازل فرمودی و بندگانت را به آن مژده دادی، یافتم که فرمودی: «ای بندگان من که به سبب گناه بر خود زیاده روی کردید! از رحمت خدا نومید نشوید، مسلماً خدا همه گناهان را می‌آمرزد»، در گذشته از من گناهی سر زد که به آن‌ها آگاهی، و خطاها و معصیت‌هایی بر عهده من است که به اندازه و مقدار و کیفیت و چگونگی آن‌ها از من داناتری، پس وای به رسوایی من از آنچه پرونده من ثبت کرده، پرونده‌ای که تو برای نگارش اعمال مقرر فرموده‌ای.

فَلَوْ لَأَلْمَوَاقِفُ الَّتِي أُؤْمَلُ مِنْ عَفْوِكَ الَّتِي شِمِلَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَلْقَيْتُ بِيَدِي، وَلَوْ أَنَّ أَحَدًا اسْتَطَاعَ الْهَرَبَ مِنْ رَبِّهِ، لَكُنْتُ أَنَا أَحَقُّ بِالْهَرَبِ مِنْكَ، وَأَنْتَ لِاتَّخَفَىٰ عَلَيْكَ خَافِيَةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا أَتَيْتَ بِهَا، وَكَفَىٰ بِكَ جَازِيًّا، وَكَفَىٰ بِكَ حَسِيبًا.

و اگر نبود محل‌ها و جایگاه‌هایی که به عفو و بخشش که فراگیر هر چیز است امید ببندم، خود را از دست می‌دادم، و از نجاتم مأیوس می‌شدم. اگر کسی می‌توانست از پروردگارش بگریزد، من به خاطر این همه گناهانم، برای این که دچار عذاب نشوم، به گریز از تو سزاوارتر بودم، تویی که نه در زمین و نه در آسمان، رازی از تو پوشیده نیست، و آن را در عرصه‌گاه قیامت حاضر می‌کنی و همین بس که تو کیفر دهنده و حسابگر باشی که در کیفر و حساب، به افراد و اشخاص و آلات و ابزار نیاز نداری.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ طَالِبِي إِنْ أَنَا هَرَبْتُ، وَمُدْرِكِي إِنْ أَنَا فَرَرْتُ، فَهِيَ أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ خَاصِعٌ ذَلِيلٌ رَاغِمٌ، إِنْ تُعَذِّبْنِي فَإِنِّي لِذَلِكَ أَهْلٌ، وَهُوَ يَا رَبِّ مِنْكَ عَدْلٌ، وَإِنْ تَعَفُ عَنِّي فَقَدِيمًا شَمَلْتَنِي عَفْوُكَ، وَالْبَسْتَنِي عَافِيَتَكَ.

خداوندا تو خواستار و جوینده منی اگر بگریزم، و تو دریابنده منی، اگر فرار کنم. اینک منم که در برابرت قرار دارم؛ فروتن، خوار، بینی به خاک مالیده، اگر عذابم کنی سزاوار آنم و عذاب من از ناحیه تو - ای پروردگار - عین

عدالت است؛ و اگر از من بگذری، برنامه تازه‌ای نیست، چرا که از دیرباز گذشتت مرا فرا گرفته و جامه تندرستی و سلامت را بر من پوشانده‌ای.

فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِالْمَخْزُونِ مِنْ أَسْمَائِكَ وَبِمَا وَارَتْهُ الْحُجُبُ مِنْ بَهَائِكَ، إِلَّا رَحِمْتَ هَذِهِ النَّفْسَ الْجَزُوعَةَ وَهَذِهِ الرَّمَّةَ الْهَلُوعَةَ، الَّتِي لَا تَسْتَطِيعُ حَرَّ شَمْسِكَ، فَكَيْفَ تَسْتَطِيعُ حَرَّ نَارِكَ؟! وَالَّتِي لَا تَسْتَطِيعُ صَوْتَ رَعْدِكَ، فَكَيْفَ تَسْتَطِيعُ صَوْتَ عَصَبِكَ.

از تو می‌خواهم خداوندا به حق نام‌های مبارکت که در دانش تو محفوظ است و احدی از آن خبر ندارد و به جمال و زیبایی‌ات که پرده‌های نور آن را پوشانده، که بر این وجود بی‌تاب و این استخوان‌های کهنه پوسیده، رحمت آری، وجود ناتوانی که توانایی گرمی آفتاب را ندارد، چگونه تاب، گرمی آتش را دارد؟! و وجودی که قدرت شنیدن خروش رعد را ندارد، چگونه توان شنیدن فریاد خشم را دارد؟!

فَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَمْرٌ حَقِيرٌ، وَخَطَرِي يَسِيرٌ، وَلَيْسَ عَذَابِي مِمَّا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ، وَلَوْ أَنَّ عَذَابِي مِمَّا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ لَسَأَلْتُكَ الصَّبْرَ عَلَيْهِ وَأَحْبَبْتُ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ لَكَ، وَلَكِنَّ سُلْطَانَكَ اللَّهُمَّ أَعْظَمُ، وَمُلْكُكَ أَدْوَمُ مِنْ أَنْ تَزِيدَ فِيهِ طَاعَةُ الْمُطِيعِينَ، أَوْ تَنْقُصَ مِنْهُ مَعْصِيَةُ الْمُذْنِبِينَ.

خداوندا به من رحم کن، زیرا که من فردی حقیر و قدر و منزلتم ناچیز است و عذاب کردن من چیزی نیست که به مقدار ذره‌ای در پادشاهی و فرمانروایی‌ات بیافزاید، و اگر عذابم بر پادشاهی‌ات می‌افزود، صبر و شکیبایی بر آن را از تو درخواست می‌کردم و دوست داشتم که این فزونی برای تو باشد، اما خداوندا سلطنتت بزرگ‌تر و پادشاهی‌ات بادوام‌تر از آن است که فرمان‌بردن فرمان‌برندگان بر آن بیافزاید، یا معصیت گناهکاران از آن بکاهد،

فَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَتَجَاوَزْ عَنِّي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

پس به من رحم کن، ای مهربان‌ترین مهربانان! و از من گذشت کن، ای صاحب بزرگی و عظمت و رأفت و محبت! و توبه‌ام را بپذیر که تو بسیار توبه پذیر مهربانی.